

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/249/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112211175
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7112211175.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu: Maroš Il'ko MARIVA Therm, Michalovce, Jána Švermu 1344/3, IČO: 44 120 648, zast. JUDr. Emíliou Haberovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Michalovce, Fialková 3593/5, proti žalovanému X.. K. U., R.. XX.XX.XXXX, J., D. R. XX, zast. JUDr. Jozefom Mižákom, advokátom, Advokátska kancelária, Košice, Škultétyho 1, o zaplatenie 1.300,00 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 15C/181/2012-478 z 26.04.2019 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zamietol žalobu, žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, štátu priznal právo na náhradu vzniknutých výdavkov, ktoré je povinný hradiť žalobca v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 1.300,- eur s prísl. sumy predstavujúcej náklady za vykonané kúrenárske a vodoinštalačné práce pre žalovaného, na tom skutkovom a právnom základe, že na základe ústnej objednávky a dohodnutého rozsahu ceny prác, miesta, času plnenia vykonal pre žalovaného v dobe od 20.01.2011 do 25.02.2011 kúrenárske a vodoinštalačné práce v rodinnom dome v Košiciach na Liptovskej č. 14, ktoré zo strany žalovaného boli prevzaté a fakturoval ich žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXX z 25.05.2011 a faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 15.02.2012 ako cenu vykonaných vodoinštalačných a kúrenárskych prác, pričom žalovaný pohľadávku vo výške 1.300,- eur neuspokojil ani čiastočne. Žalovaný neuznal nárok žalobcu z dôvodu, že medzi nimi nedošlo k žiadnej konkrétnej ústnej dohode o predmete a najmä rozsahu prác, ktoré mal žalobca vykonať a ani k dohode o cene týchto prác. K faktúre č. 2012003 z 15.02.2012 na sumu 1.300,- eur nepredložil žiaden súpis skutočne vykonaných prác a dodávok. Žalobca nepreukázal, žeby akékoľvek práce od neho prevzal. namietal, že z faktúry nie je možné zistiť, za aké konkrétne práce má zaplatiť, či tieto boli odsúhlasené a skutočne riadne vykonané a odovzdané. K ukončeniu spolupráce medzi ním a žalobcom došlo po viacerých nezhodách ohľadne kvality práce a celkového spôsobu realizácie po predchádzajúcom upozornovaní na nekvalitný výkon prác.

3. Súd prvej inštancie po zrušení rozsudku odvolacím súdom vo veci opätovne rozhodoval po zistení, že faktúrou č. 2012003 zo dňa 15. 2. 2012 splatnou 29. 2. 2012 vyúčtoval žalobca žalovanému sumu 1 300,- eur za vodoinštalačné a kúrenárske práce na rodinnom dome na Liptovskej 14 v Košiciach. Vychádzal zo zistenia, že listom zo dňa 15. 2. 2012 žalovaný vrátil žalobcovi faktúru zo dňa 15. 2. 2012 ako

neopodstatnenú. Žalovaný pred súdom vypovedal, že žalobca v jeho dome vykonával vodoinštalačné a kúrenárske práce od 20. 11. 2011 do 25. 2. 2011. V priebehu prác dochádzalo k nekvalitnej práci zo strany žalobcu. Žalobca namiesto vrtačky používal zblíjačku a následne urobil diery, ktoré mali byť na trubky. Robil sa odpadový materiál, čo bolo nesprávne, pri radiátore boli tri spojky, čo bolo takisto nesprávne urobené a urobil viac ďalších chýb. Aj dochádzka na pracovisko, na stavbu zo strany žalobcu bola slabá. Práce robil mesiac s tým, že niektorý týždeň prišiel dvakrát do týždňa, inokedy trikrát do týždňa a do práce prichádzal okolo 10,00 h. alebo 11,00 h., niekedy okolo 14,00 h., lebo odchádzal na inú zákazku. Rozsah prác sa dal urobiť aj za niekoľko dní. Faktúru za materiál zaplatil žalobcovi v splátkach. Jednalo sa o faktúru č. 20110011 zo dňa 25.05.2011 na sumu 1.463,75 Eur a čím považoval cenu za konečnú. Zo svedeckej výpovede K. P., bývalého zamestnanca žalobcu zistil, že tento robil práce na rodinnom dome u žalovaného. Z výpovede svedka Š. N. zistil, že predmetom dohody medzi žalobcom a žalovaným bolo realizovať vodoinštalačné práce na sanite a na ústrednom kúrení, ktoré sa začali začiatkom roka 2011, že práca žalobcu nebola vykonaná kvalitne a ani nedávala žiadnu logiku. Sám upozorňoval žalobcu na niektoré chyby, ale žalobca je tvrdohlavý človek a aj napriek tomu ďalej pokračoval v prácach, následne žalobca vyhodil žalovaného. Žalobca, ktorý vystavoval faktúru, túto opravoval opakovane, možno aj päťkrát a všetky práce po žalobcovi potom opravovali iné firmy. Po právnom posúdení veci podľa § 391 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), § 631, § 633 ods. 1, 2, § 634 ods. 1, 2, § 635 ods. 1, § 636 ods. 1, 2 OZ, prihládajúc na čl. 8 C.s.p. § 185 ods. 1, § 191 C.s.p. a na výsledky vykonaného dokazovania, uzavrel, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca vykonával pre žalovaného vodoinštalačné a kúrenárske práce na rodinnom dome. Nebolo sporné, že žalobca práce realizoval od 20.01.2011 do 25.02.2011. Vychádzal zo záveru, že k pracovnej činnosti žalobcu na rodinnom dome žalovaného došlo, keďže žalobca vykonával pre žalovaného kúrenárske a vodoinštalačné práce. Žalovaný mal vedomosť o konkrétnych stavebných prácach žalobcu, ktoré sa na rodinnom dome uskutočňovali a počas týchto prác v úvode neurobil žiaden taký úkon, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že s výkonom práce nesúhlasil, uzavrel, že bola medzi nimi uzavretá ústna zmluva o dielo podľa § 631 a nasl. OZ. Za podstatné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, považoval zistenie, či zhotoviteľ diela zhotovil v rozsahu podľa dohodnutej zmluvy o dielo, či došlo k splneniu záväzku zo strany zhotoviteľa vykonať dielo riadne a včas. Uzavrel, že žalobca po začatí výkonu prác na dome žalovaného nevedel, či on bude dodávateľom ako podnikateľ živnostník, keďže dodací list na uvedenú stavu pod označením C. z 27.01.2011 vystavila jeho manželka X. X., K. T., X.: XX XXX XXX, pričom tento podnikateľský subjekt práce na stavbe nerealizoval. V dôsledku nespokojnosti s kvalitou vykonávaných prác žalobcom, čo vyplynulo aj z fotodokumentácie o vykonaných prácach žalobcu a výpovede svedka, uzavrel, že práce žalobcom neboli vykonané kvalitne a práce po ňom dokončila iná firma. Nekvalita a nesprávne pracovné postupy boli jediným dôvodom pre ukončenie spolupráce medzi žalobcom a žalovaným. K vystaveniu faktúry č. XXXXXXXX z 15.02.2012 došlo rok po skončení prác, pričom žalobca práce na dome nedokončil, čo vyplynulo z jeho výpovede aj z výpovede všetkých svedkov, nebol preukázaný súpis skutočne vykonaných prác a dodávok, vykonaných a dodaných žalobcom z faktúry, na základe ktorej si žalobca uplatnil predmetný nárok, nie je možné zistiť za aké konkrétne vodoinštalačné, kúrenárske práce si nárok uplatňuje a v akom rozsahu ich má žalovaný uhradiť, či skutočne tieto práce žalobcom boli vykonané a odovzdané žalovanému. Konštatoval, že znalecké posudky použili výpočty podľa platných cenníkov a určili možný rozsah a cenu použitých materiálov a prác, ktoré mohli byť realizované na rodinnom dome, avšak veľká časť materiálu už bola zabudovaná, preto súdni znalci nemohli vyčíslieť hodnotu (ne)kvality práce, ktoré boli žalobcom spôsobené. Súdni znalci nemohli ani zistiť, v akom štádiu rozpracovanosti boli práce pozastavené, pretože hodnotili práce a materiál na ukončenom systéme v dome žalovaného, ktoré pre žalovaného uskutočnila iná firma. Uzavrel, že v danom prípade žalobca nepreukázal, že mu ako zhotoviteľovi diela vzniklo právo na zaplatenie faktúry Č.. XXXXXXXX z 15.02.2012 na sumu 1.300,- eur. Nepreukázal, že cena diela bola dohodnutá na sumu 1.300,- eur a že cena vo faktúre bola dohodnutá ako konečná cena a že žalovaný neuhradil dohodnutú cenu diela. Tieto tvrdenia neboli preukázané ani výsluchom strán sporu, ani výsluchom svedkov, ani listinnými dôkazmi, pričom žalobca iné dôkazy súdu neponúkol. Na základe uvedeného žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému proti neúspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O trovách štátu rozhodol podľa článku 4 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že neúspešného žalobcu zaviazal nahradiť výdavky štátu, ktoré predstavuje vyplatená odmena súdneho znalca.

4. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol zmeniť rozsudok, žalobe vyhovieť, prípadne zrušiť rozsudok a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Bol toho názoru, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že došlo medzi ním a žalovaným k uzavretiu ústnej zmluvy o

dielo. Predložil žalovanému návrh cenovej ponuky, pred začatím výkonu prác pred rodinným domom žalovaného, resp. pred obhliadkou miesta ich výkonu. V ten istý deň po predbežnej obhliadke, predbežnú sumu upresnil na 1.300,- eur a zároveň sa dohodli na čase nástupu k výkonu takto dohodnutých prác. Žalovaný mu nebol schopný predložiť žiadnu technickú dokumentáciu, čo značne skomplikovalo zmluvne dohodnutý plán pri realizácii. Žalovaný súc si vedomý toho problému naďalej trval na vykonávaní objednaných prác. Z dôvodu realizácie navyiac prác spotreba materiálu a súčiastok sa zvyšovala, čo spôsobovalo a navrhovalo navýšenie rozpočtu na náhradné diely, súčiastky a ceny. Takto sa pôvodne dohodnutá hodnota prác a nakupovaného materiálu zvyšovala a vo finále zodpovedala sume 2.143,75 eur za materiál, zložená záloha 700,- eur a cena prác 1.300,- eur. V ďalšej časti odvolania poukazoval na závery znaleckého posudku znalca Ing. Petra Ščerbu a Ing. Jozefa Čechovského. Tvrdenia žalovaného, že ho vyhodil z miesta výkonu ním objednaných prác a údajnej nekvalite, označil ako lživé a zavádzajúce z dôvodu, že ani k dnešnému dňu si neuplatnil u neho žiadnu reklamáciu a neuviedol ani konkrétny dôkaz o ukončení predmetných prác s niekým iným, faktúru ktorá je predmetom tohto konania žalovaný prevzal 15.02.2012 a nevrátil mu ju. Samotné neodborné posúdenie kvality či nekvality ním vykonávaných prác zo strany jeho bývalého zamestnanca považoval za právne irelevantné aj keby pripustil tú skutočnosť, že žalovaný od zmluvy odstúpil, čo sa však nestalo, bol by povinný mu uhradiť hodnotu už ním vykonaných prác. Poukazoval na to, že bol osobne prítomný pri obhliadke miesta oboma súdnymi znalcami, kde žalovaný ani raz nepreukázal, že práce ním označené, ktoré boli predmetom objednávky, neboli ukončené, ani nevedel presne popísať druh jednotlivých ním objednaných a vykonaných prác. Dal do pozornosti, že žalovaný pri obhliadkach nepoprel, aby on (žalobca) nebol autorom výkonu týchto prác a ani sa nezmienal o tom, že tieto práce v štúdiu ich dokončenia vykonal niekto iný. Bol toho názoru, že v konaní dostatočne preukázal, že žalovaným objednané práce vykonal v súlade s objednávkou, odborne a kvalitne práce v čase jeho odchodu z miesta ich výkonu boli ukončené a ním fakturovaná cena vykonaných prác zodpovedá cene dohodnutej medzi ním a žalovaným.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu potvrdiť. Stotožnil sa s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach z 03.10.2018. Uviedol, že v konaní boli vykonané dôkazy, ktoré strany sporu navrhli a boli vykonané znalecké dôkazy, dokazovanie bolo ukončené. Trval na všetkých svojich stanoviskách doložených do spisu. Poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v bode 22. na výpoveď svedka Vladislava Sabola vypočutého 26.03.2019, ktorý podľa neho okrem tvrdení, o ktorých vypovedal už aj predtým, nepovedal nič nové, potvrdil však skutočnosť, že na rokovaní v máji 2011 o vysporiadaní vzťahov medzi stranami sporu za účasti svedka Pokoželca nebol prítomný, teda nemohol sa k tomu vyjadriť. Stotožnil sa s tvrdením súdu v rozsudku zo dňa 26.04.2019, v ktorom súd konštatoval, že žalobca nepreukázal, že cena diela bola dohodnutá na sumu 1.300,- eur, že cena vo faktúre 15.02.2012 bola dohodnutá ako konečná cena a že neuhradil dohodnutú cenu diela. Zdôrazňoval, že žalobca vo svojom odvolaní neuvádza právny dôvod odvolania, neuvádza, ktoré zistenia súdu sú nesprávne, nezaobera sa vyhodnotením dôkazov súdom. Podľa neho žalobca nedokázal skutočnosti ktoré tvrdil a dôvodil v žalobe.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že v priebehu konania stále tvrdil a stále tvrdí, že k vyporiadaniu vzájomných vzťahov medzi stranami sporu v máji 2011 nedošlo. Poukazoval na svedeckú výpoveď svedka Sabola, na závery súdnych znalcov. Poukazoval na to, že žalovaný k dnešnému dňu nepredložil údajnú ním tvrdenú tzv. dohodu o vyporiadaní vzájomných vzťahov, ku ktorej malo dôjsť v priestoroch Zemplín centra Michalovce za prítomnosti N. N.. K dohode o cene diela poukazoval aj na svedeckú výpoveď svedka Sabola, na znalecké posudky. Zdôrazňoval, že žalovaný k dnešnému dňu nepreukázal svoje tvrdenia, že ním objednané práce mal dokončiť niekto iný ako žalobca, nepreukázal odstúpenie od zmluvy, úhrada faktúry na sumu 1.300,- eur ku dnešnému dňu nebola uhradená ani čiastočne, tvrdenia žalovaného považoval za účelové, nepreukázateľné, s úmyslom vyhnúť sa úhrade fakturovanej ceny. Bol toho názoru, že súd nedostatočne vyhodnotil jeho tvrdenia a dôkazy, nebral v úvahu jeho námietku o nepredložení technickej dokumentácie pôvodných rozvodov. Uviedol, že trvá na odvolaní v celom rozsahu. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie.

7. Žalovaný v písomnom stanovisku opakovane poukázal na to, že v konaní boli vykonané dôkazy, ktoré strany sporu navrhli, boli vykonané znalecké posudky, dokazovanie bolo ukončené. Naďalej trval na všetkých svojich stanoviskách doložených do spisu. Stotožnil sa s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach z 03.10.2018, opakovane uvádzal svoje stanovisko uvedené vo vyjadrení k výpovedi svedka

Sabola. Poukázal na to, že žalobca síce tvrdí, že súd nedostatočne vyhodnotil jeho dôkazy a tvrdenia, neuviedol však ktoré tvrdenia, ktoré dôkazy. Keďže dôkaznú povinnosť svojich tvrdení má žalobca, ten musí presne uviesť v čom napáda konanie a tvrdenie súdov. V konaní, v ktorom bolo skončené dokazovanie, nemožno vychádzať len zo všeobecných tvrdení.

8. Opis stanoviska žalovaného bol žalobcovi doručený 02.08.2019. Ďalšie stanoviská vo veci podané neboli.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrário v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

10. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 20.5.2020 v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14.5.2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 C.s.p.

12. Žalobca v odvolaní neuvádza odvolací dôvod, ktorým odôvodňuje svoje odvolanie. Z obsahu odvolania vyplýva, že uplatňuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia, chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 C.s.p.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu ani, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne žeby výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 C.s.p. alebo, žeby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Správne zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

16. Na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd udáva:

17. Žalobca v odvolaní tvrdí, že v konaní preukázal oprávnenosť a dôvodnosť svojho názoru, poukazujúc na okolnosti, za ktorých došlo podľa neho k uzavretiu zmluvy o dielo, opakujúc skutočnosť, akým

spôsobom realizoval práce, aké závery vyplývajú zo znaleckých posudkov, ktoré uvádzal aj v konaní pred súdom prvej inštancie bez toho, aby presne špecifikoval, ktoré skutkové zistenie súdu prvej inštancie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie je nesprávne, alebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Za takýchto okolností nie je možné zistiť, aké pochybenie súdu prvej inštancie žalobca namieta.

18. Dôvodom pre zamietnutie žaloby v danom prípade bol záver súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalobcom na preukázanie vykonania prác, ktoré boli predmetom faktúry, ktorej úhrady sa žalobca v tomto konaní domáha.

19. Dokazovanie je jedným zo základných inštitútov civilného procesu, aby súd vedel spor reálne prejednať a rozhodnúť, musí mať zabezpečený dostatok skutkových poznatkov významných pre rozhodnutie vo veci samej. Pri koncipovaní inštitútu dokazovania sa v novej právnej úprave zahrnuté v Civilnom sporovom poriadku vychádzalo z doterajšej úpravy zavedenej v Občianskom súdnom poriadku, ale boli zavedené aj viaceré zmeny a jednou z nich je aj odklon od princípu materiálnej pravdy. Žalobca je povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť ak to povaha veci pripúšťa. Do ust. § 185 C.s.p. zákonodarca zaviedol princíp formálnej pravdy, čo predstavuje jednu z najzásadnejších zmien civilného procesu. Formálnou pravdou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa však nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôkaz sa vedie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. V danom prípade preto platí princíp formálnej pravdy. Z uvedeného sa uprednostňuje procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Každá procesná strana má právo sa oboznámiť a reagovať na tvrdenia a dôkazné návrhy protistrany. Ide o kontradiktórny proces, kde proti sebe stoja dve strany sporu s protichodným záujmom na jeho výsledku.

20. Princíp formálnej pravdy (prejednací princíp) spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti rozhodné pre posúdenie daného prípadu a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vedou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaná každá strana sporu. Strany sú povinné prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky. Strany sporu sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; len súd ale rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia a dôkazy. Nie je povinný po nich pátrať, ani by tak dosť dobre nemohol urobiť, pretože by musel vyhľadávať skutočnosti, ktoré sa týkajú rozmanitých súkromných vzťahov medzi stranami. Tie mu nie sú pravidelne známe a vôbec dostupné. Ak tak strany nevykonajú, potom zastihne tú stranu, ktorá je povinná potrebné tvrdenie vykonať, nepriaznivý procesný následok spočívajúci v tom, že súd rozhodne v jej neprospech.

21. Pokiaľ ide o dôkaznú povinnosť, táto predstavuje špecifickú procesnú povinnosť, ktorou je zaťažená sporová strana. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé), ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Strana sporu musí preukázať to čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jej tvrdenie za základ svojho rozhodnutia.

22. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal rozsah skutočne vykonaných prác, teda nepreukázal, za ktoré práce si uplatňuje žalovanú sumu. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že žalobca nepreukázal ani rozsah prác, ktoré na základe uzavretej zmluvy o dielo mal vykonať. Rozsah skutočne vykonaných prác v konaní žalobcom nebol preukázaný ani znaleckými posudkami, vzhľadom na to, že tieto znalecké posudky boli vykonávané iba formou teoretického určenia možného rozsahu a ceny použitých materiálov a prác, keďže tieto boli podávané s odstupom času viac ako 6 rokov od ich vykonania, bez zistenia, ktoré materiály voľným okom

neviditeľné, sú zamurované v stenách, nemohol vychádzať z projektu pre realizáciu prác, pričom nemal k dispozícii ani zmluvu ani projekt pre realizáciu prác, z ktorých by bolo zrejmé, aké práce boli dohodnuté. V znaleckých posudkoch neboli ohodnotené práce, ktoré boli žalobcom skutočne vykonané.

23. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti je tak záver súdu o tom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v spore tým, že svoje tvrdenia v konaní hodnoverným spôsobom nepreukázal, správny.

24. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 od. 1 C.s.p., vrátane výrokov o náhrade trov konania a náhrade trov štátu.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

26. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnému žalovanému bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní úspešný.

27. Výsledok hlasovania- pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).